

[Hans Nielsen.]

laaner i Amerika 149 Mill. Kr. og Aaret efter igen laaner 131 Mill. Kr., saa stopper man et enkelt Aar, men i 1923 tager man fat paa ny og laaner 60 Mill. Kr., i 1924 15 Mill. Kr. Og af disse Laan maatte man svare en effektiv Rente paa op til 7,36 pCt. Jeg tror, at saavel Venstre som de Konservative skal gaa stille med Dørene, naar Talen er om Underskud, de Orgier, de har tilladt sig i finansiel Henseende, da de havde Magten, er heldigvis uden Sidestykke i Landets parlamentariske Historie.

Jeg vil nu gerne gøre nogle Bemærkninger om den politiske Uro og den Gæring, der finder Sted inden for Ungdommen og specielt inden for Venstre og de Konservative. Venstre har jo længe haft og har vel fremdeles en svær Opløsnings-tid. Det officielle Resultat heraf er de tre Rigsdagsmænds Udvandring eller Sprængning af Partiet. Videre ved vi af stærke Protester fra de vest- og midtjyske Egne, at vide Kredse er i høj Grad utilfredse med Partiets Politik og da specielt med dets Krisepolitik i den forløbne Sommer. Inden for Partiet har lydt enkelte nazivenlige Røster, og selvste Landstingsmand Hauch har nylig holdt en meget mærkelig Tale i Berlin, men det maa vel siges, at indtil denne Dag har Venstres Presse afvist de enevældige Metoder sydfra og fastholdt den politiske og parlamentariske Udvikling, som Venstre selv førte til Sejr ved Arbejdernes Hjælp i 1901.

Under denne Opløsningsproces inden for Venstre har de Konservative ført et udfordrende og hoverende Sprog over for Venstre; det har ikke manglet paa store Ord og Afvisninger af borgerligt Samarbejde, efter at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved Aarets Begyndelse havde proklameret, at Partiet ikke ønskede at deltage i Forligs- og Kompromispolitik, men nu vilde føre ren konservativ Politik. Der kan vel ikke være Tvivl om, at denne meget overlegne Tone fra konservativ Side skal tjene til at dække over den indre Strid og Forvirring, som raser inden for dette Parti. „Berlingske Tidende“ har jo for faa Dage siden frimodigt aabenbaret, at det var ikke Sukkergodt, man opvartede hinanden med paa Landsmødet i Aalborg.

Men hvorledes staar det egentlig til inden for Det konservative Parti, og hvor befinder Partiet sig? Det er nødvendigt nu at faa dette opklaret, thi Det konservative Parti er jo ikke en Haandfuld Personer, men derimod en betydelig Del af Folket, med stærke økonomiske Kræfter bag ved

sig. At Partiet er paa Vandring nu, er en given Sag, men hvor vandrer det hen? Jeg skal citere en Artikel i „Berlingske Tidende“ for 3. Maj 1924, hvor en konservativ Folketingsmand i nær Tilslutning til Udtalelser af de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Larsen-Badse fremsatte følgende Udtalelse:

„Landstinget skal ikke stoppe noget, medmindre det vil have fuldstændig vital Betydning for Land og Rige. Er et Forslag vedtaget af Regeringspartierne i Folketinget mod den samlede Oppositions Stemmer, bør de Konservative og Venstre i Landstinget ved et „Stemmer ikke“ lade det passere.“

Desværre er denne forstandige konservative Politiker død, og det samme maa man vel politisk sige i denne Forbindelse om de ærede Medlemmer Hr. Larsen-Badse og Hr. Christmas Møller. Nu er det helt andre Toner, der lyder, end før Valget i 1924, thi baade Gældssanering, Grundforbedring, Huslejlov, m. m. er standset af Landstinget ved konservative Stemmer, og der er vel ingen, som tør paastaa, at disse Spørgsmaal er af saadan vital Betydning, i den Forstand, der før var Tale om, at det er forsvarligt af Landstinget at standse dem. Nej, nu plejer de Konservative sammen med Venstre rent partipolitiske Interesser ved Hjælp af det lille konservative Flertal i Landstinget, og saa er man lige glad, om der ydes Hjælp til de arbejdsløse, og om de 100 000 Landmænd gaar fra Hus og Hjem.

De Konservative har altsaa forladt den Fornuftens Skueplads, hvor de tidligere holdt til; men hvor befinder de sig nu? Spørgsmaalet er vanskeligt at besvare, selv naar man holder sig til Føreren, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, alene. For kort Tid siden erklærede han ifølge „Berlingske Tidende“ ved et „Kæmpestævne“ i Roskilde, at vi staar ved et afgørende Vendepunkt i dansk Politik. Det smager saa smaat af Revolution og voldsomme Omvæltninger, men nu for nogle Dage siden erklærede han ifølge samme Kilde ved et „Kæmpestævne“ i Aalborg, at der ikke er nogen politisk Situation her i Landet. Saa hurtigt svinger det ærede Medlems politiske Opfattelse. Det tyder ikke paa nogen særlig fast Vilje og klippefast politisk Overbevisning hos det ærede Medlem.

Det ærede Medlem skrev for nogen Tid siden i et konservativt Ungdomsblad følgende:

„Jeg erkender naturligvis, at den lige og almindelige Valgret kan tage fejl,